

Een ware kristen sterft niet, hij vaart ten Hemel.

Bid voor de ziel van

DE HEER

GEORGES - GUSTAAF VERHAEGEN

echtgenoot van Mevrouw

IRMA VAN DIEVORT

LEREAAR AAN HET H. MAAGDCOLLEGE
geboren te Kemseke-Waas op 11 december 1911
en overleden te Grembergen op 11 maart 1961,
gesterkt door de genademiddelen onzer Moeder
de H. Kerk.

Lid van de Confrerie v/h H. Sacrament en van
St.-Rochus, Derde Ordeling van de Carmel, enz.
Lid van de Bond der Kroostrijke Gezinnen.

"Heel onverwacht en stil, maar voorbereid door
uw hele leven, vader, zijt gij ons voorgegaan.
Voor u was de Heer een vertrouwde Vriend. Gij
waart met God op weg, Hij heeft alleen maar
moeien zeggen: "hier gaan we halt houden", -
nu begint ons eeuwig gastmaal, waar we samen
zullen aanzitten in een oneindig geluk."
Kan er een schoner troost zijn voor moeder?
Kon er een heerlijker geschenk nagelaten worden
aan ons, uw kinderen?

Zijn gezin was zijn leven. Met een diep-kriste-
lijke overtuiging trok hij een spoor voor zijn kin-
deren, een spoor dat recht naar God leidt. Noch
kleine, noch grote beproevingen konden hem de
levensmoed ontnemen, omdat er een diepe kracht
in hem aanwezig was, die hem sterk maakte, de
kracht van zijn geloof.

Dagelijks gebed in de huiskring, veelvuldige
communie, meelevens en meewerken met de pa-
rochie en de priesters, dat alles was voor hem
vanzelfsprekend. Zijn leven in en met de Kerk

was geen uiterlijk vertoon, maar intens meelevens.
Nu mag hij meezingen in het grote koor der
Gelukzaligen, dat eeuwige gregoriaans, zo zuiver
en als een volmaakt gebed.

Hij was een man, die bij de eerste ontmoeting
niet toonde het schoonste dat hij in zich droeg,
wie hem lang kende. wist, dat hij iemand was met
een gouden hart, gediensig en bereidwillig voor
elkeem.

Nooit heeft hij zijn vlaams-zijn één ogenblik
prijsgegeven, hij bleef het steeds overtuigd. Als
leraar was hij tegenover zijn studenten eerlijk
en rechtschapen.

Dierbare Echtgenote, we hebben mekaar niet
meer kunnen spreken en toch weet ge wat ik U
nog te zeggen had. "Ga in de eenzame harde
uren bij God", - Wanneer het leven straks dubbel
hard wordt, weet dan, dat Hij heel dicht bij u is,
weet dat ook "ik", nu bij u ben, schoner dan
voorheen, met een liefde, die nu volmaakt is.

Dierbare Kinderen, gij waart mijn geluk, ge
weet hoe mijn hele bekommernis naar u ging, om
u gereed te maken voor een schoon leven. Het
schoonste getuigenis van dankbaarheid hiervoor,
is vol goedheid en tederheid rond moeder te
staan. Maakt het harde leven van moeder lichter,
schoon en draaglijk.

Dierbare Familieleden en kennissen, blijven wij
bij elkaar door een oprecht gebed.

Maria, goede Moeder, leid Gij hem binnen in
het Zalige Paradijs.

* * *

Voor uw gebed en blijken
van medevoelen met ons
leed, danken U van harte,

Mevr. G. VERHAEGEN,
kinderen en familie.

Drukkerij St.-Antonius, dorp, 68